

Nr. 4 (1442) 30. Januar 1971

LATVIJA

Lettsche Zeitung

Herausgeber: Lettsche Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V. (Lettsches Zentralkomitee).
Verantwortlich für den Inhalt und den Anzeigenteil:
Oskars Kalējs.

Redaktion und Verlag:
222 Eutin/Holstein,
Postfach 107.

Verlagsleiter: J. Dēģis.
Druck: Hermann Sönksen, Plön.
Gerichtsstand: Eutin/Holst.

LATVIJA

LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 4 (1442)

Sestdien, 1971. g. 30. janvāri
Izdēvējs: Latviešu centrālā komiteja Vācijā, Atbildīgais redaktors Oskars Kalējs, Apgāds un redakcija: 212 Eutin/Holst., Ferd.-Tönnies-Str. 11, Deutschland, Postfach 107.

Telr. 04521/2470.
Redaktori: Anglīja — A. Liepiņa, 34 Kingsmead Road, London S.W. 2, Telr. 01-874-7565.
Zviedrijā — Alfrēds Džijums, Box 19, S-170 21 Kalhöl. Tel. majā 0738/6982; darbā 08/60297.
Postgiro 76619-6.

na" (III, 123., 124. lpp.). Mēnesi vēlāk Cielēns šo pašu rakstisko ziņojumu ar pavadrakstu ir nosūtījis arī karpatiesas priekšsēdim.

Jauns šai Cielēna labi saprotamajā biedru glābšanas versijā ir tas, ka ieroči iegādāti ar toreizējā ministru prezidenta M. Skujenieka ziņu. Tas, domājams, darīts divu nolūku dēļ: pirmkārt, lai lietai piešķirtu it kā legalību un otrkārt, lai lietā iesaistītu arī 15. maija cilvēkus, jo M. Skujenieks tad bija ministru prezidenta biedrs. Ka Skujenieks būtu Cielēna ieroču iegādes lietu zinājis un arī tai piekritis, tam grūti ticēt. Skujeniekam bija augsta valstiskā pienākuma apziņa. Iespējams, ka Cielēns ar šādu apgalvojumu ir gribējis tikai kompromitēt 15. maiju un Skujenieku kā 15. maija līdzgaitnieku, kaut agrāk pats bija tā draugs. Cielēna raksturu pazīstot, šāda lieta nav pilnīgi izslēdzama.

Šo iespēju apstiprina arī Br. Kalniņa liecība, kas, pretēji Cielēnam, saka, ka par Staprāna iegādātiem ieročiem zinājis tikai viņš un minētās trīs personas. Skujenieku B. Kalniņš nemin. Šai ieroču iegādes lietā zināmus soda mērus piesprieda deputātiem Br. Kalniņam, P. Ulpem un J. Celmam. Dr. P. Kalniņu attaisnoja, bet Staprāns jau pirms tam bija aizbēdzis uz Argentīnu. Arī Cielēns, lai izvairītos no soda, Latvijā vairs neatgriezās.

PULKVEŽA VOLDEMĀRA OZOLA LIKTENIS

Plkv. V. Ozolu jau esam pieminējuši. Bet par viņa pēdējo likteni trūka ziņu. Tagad to ir atklājis Cielēns, kā arī savu lomu V. Ozola dzīvē.

(Turpinājums sekos)

Iespējama Rīgas Melngalvju nama atjaunošana

Nebūs daudz tādu latviešu, kas nebūtu redzējuši Rīgas Melngalvju namu — vai nu paši staigādami gar to, vai arī kādos no daudzajiem attēliem. Par šo seno, mākslinieciski ļoti vērtīgo ēku garāks apskats ar virsrakstu — Rīgas Melngalvju nams publicēts Latvijā iznākušajā Dabas un vēstures kalendārā 1971. gadam. Raksta autors Aleksandrs Jansons sniedzis plašākas ziņas par šīs ievērojamā celtnes ilgo vēsturi (tā pirmo reizi pieminēta dokumentos 1334. gadā) un par tiem mūsu dzimtenes kultūras dzīves notikumiem, kas saistījušies ar šo ēku jau kopš viduslaikiem.

Nozīmīga ir Al. Jansona raksta beigās sniegtā ziņa, ka Rīgas Vēstures muzejā savākti daudzi 1941. g. kaujas apstākļos bojā gājušā Melngalvju nama ļoti greznās fasādes fragmenti, saglabājušies arī ēkas foto attēli un tās uzmērījumi. Ceļot bij. Rātsnama laukumā Latviešu sarkano strēlnieku memoriālu, netiek apbūvēta bijušā Melngalvju nama vieta; neskarti palikuši arī vecie ēkas pamati. Ši ļoti vērtīgā, Rīgā vienīgā tāda nama atjaunošana tāpat ir iespējama. Tagad, kad turpat vai visās vecās kultūras zemēs uzmanīgi rūpējas, lai pilsētas nepārvērstos vienīgi par betona un stikla grēdu bābelēm, un rauga saglabāt un restaurēt senos arhitektūras mākslas darbus, tiešām būtu jāpriecājas, ja šis skaistais Rīgas nams, greznums visai pilsētai, atkal paceltos agrākajā krāšņumā un cildenumā.

Kārlis Draviņš

referātu nosaukumus aizņemtu vairākas avīzes slejas. Pieminēsim tikai katras referātu sesijas galvenos tematus, par kuriem tika lasīti četri vai pieci referāti. Referāti un diskusijas notika angļu valodā. Daži referāti tika nolasīti arī vācu valodā.

Pirmās dienas referāti: Revolūcija un karš Igaunijā; Sociālisms, Krievijas revolūcija un Latvija; Baltijas universitātes un dažas izglītības (Turpinājums 7. lpp.)

Kuiļa gads

IPATNĒJS BUDISTU KALENĀRS

Budisms ir visizplatītākā Āzijas tautu reliģija. Tās pirmsākumi mēklējami piecus gadusimtus pirms Kristus dzimšanas. Indieši, ķīnieši, japāņi un daudzas citas Āzijas tautas pieder budismam. Budistiem ir arī savs īpatnējs kalendārs.

Budistu kalendāra pamatos stāv 12 zvēru gadi, pēdējais no tiem ir kuiļa gads. Pēc nostāstiem pie Budas nāves gultas stāvējuši visi šie 12 zvēri. 1971. gads pēc budistu tradīcijām ir tā sauktais „kuiļa gads“. Kuiļa gads esot raksturīgs ar tumšām tradīcijām, kuņas ietveļ sevī saspilējumus, dabas katastrofas utt. Tā, piem. 1923. gads arī esot bijis kuiļa gads un tajā norisinājās milzīgas zemestrīces Tokijā, kur bojā aizgāja 143.000 cilvēki, bet 1911. gadā bijuši Jangstes plūdi.

Kuiļa gadā dzimušie esot nemiērīgi cilvēki, ar milzīgām prasībām — visu vai neko, tie varot uzvarēt, bet varot arī galīgi zaudēt.

Āzijas tautas pazīst kuiļa gadu bargumu un nelaimes. Tā, notikumi Kambodžā to jau esot ievadījuši.

Redzēsim, kāds būs šis kuiļa gads Āzijas tautām?

lēns. Vienu 000, Cielēns ja starpniegādei paš teicis, ka ts Cielēns glabājis pie lātiem ieroču kalniņu nekākus, nedz arī par šo tu partijas ja pārliecībez Cielēna, m viņa neit (III, 19.,

bija atklā: dem. de: i. Lai tos ismaz mīk: bija sūtnis io sūtniec: riezties un ču iegādē. runāta lie: ūba partijas anai, to ta: g. 24. ok: ius pēc lie: r rakstījis meklēšanas u par sle: ūbas biroja iegādi pē: i: „Ar mi: enieka ziņu līdzekļiem, nets no re: išķām sle: ču ne iero: sportistiem, iegādājos zibām. Cik s, to tagad būt ap 150